

**TÜRK İKTİSATÇILARIN YAYIN PERFORMANSLARI
(1999-2005)**

PROJE NO: SOBAG-106K223

MURAT ÇOKGEZEN

**KASIM 2006
İSTANBUL**

ÖNSÖZ

Kamu kaynaklarının etkin kullanımının sağlanması hem dünyada hem de ülkemizde önemi giderek artan bir politika hedefi haline gelmiştir. Buna paralel olarak tüm dünyada performans değerlendirmelerinin hız kazandığı görülmektedir. Biraz geç kalmış olsa da, Türkiye’de de benzer bir eğilimin ortaya çıkması beklenmektedir.

Türkiye’deki üniversitelerin iktisat bölümlerinin ve bu bölümlerde çalışan akademisyenlerin yayın performanslarının değerlendirildiği bu çalışma gelecekte hızla artması beklenen performans değerlendirmesi çalışmalarına yapılmış küçük ama önemli bir katkıdır.

Akademik araştırmaların değerlendirilmesi akademisyenleri izlemek ve teşvik etmek için önemli bir araçtır. Akademik araştırmaların mevcut düzeyini ve verimliliği değerlendirmek için değerli veriler sağlar. Bu enformasyon ayrıca hem akademik performansın artırılması hem de akademik ödüllendirmenin adaletinin sağlanması yönünde de kullanılabilir. Ayrıca öğrenciler de gelecekteki kurumlarını tercih ederlerken bu verileri kullanabilirler.

Bu çalışmanın ortaya çıkmasında iki önemli kaynağın katkısı mutlaka belirtilmelidir:

Birinci önemli katkı Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK) tarafından yapılmıştır. TÜBİTAK tarafından sağlanan finansal destek bu çalışmanın tetikleyicisi olmuştur. Bu destek olmasaydı muhtemelen böyle bir çalışma da olmazdı. Ayrıca kurum personelinin -bir kamu kuruluşunda görmeye alışık olmadığımız- pozitif yaklaşımlarının olumlu etkisini belirtmeden geçemeyeceğim. Bu yüzden finansal desteğinden dolayı TÜBİTAK’a ve yardımlarından dolayı TÜBİTAK personeline teşekkürü bir borç bilirim.

İkinci önemli katkı Marmara Üniversitesi Avrupa Topluluğu araştırma görevlisi Levent Eraydın’a aittir. Verilerin toplanması ve derlenmesinde gösterdiği özverili çalışma olmasaydı bu çalışmanın altından kalkmam mümkün olmazdı. Katkılarından dolayı kendisine teşekkür ederim. Umarım başka vesilelerle kendisi ile yeniden çalışmak mümkün olur.

Bunların ötesinde çalışmada bulunan tüm hataların sorumluluğu bana aittir.

İÇİNDEKİLER

Tablolar Listesi.....	iv
Özet.....	v
I. Giriş.....	1
II. Veri ve Yöntem.....	1
III. Sonuçlar.....	4
III.a. İktisat Bölümleri Sıralaması.....	4
III.b. İktisatçılar Sıralaması.....	7
III.c. Yayınların Dergilere Göre Dağılımı.....	9
IV: Genel Değerlendirme ve Sonuç.....	10
Ekler.....	14

TABLÖLAR LİSTESİ

Tablo.1 1999-2005 yılları arasında Türkiye'deki iktisat bölümlerinin yayın performansları (kantitatif yöntem)	5
Tablo.2 1999-2005 yılları arasında Türkiye'deki iktisat bölümlerinin yayın performansları (kalitatif yöntem)	6
Tablo 3. Üniversitelerin Alt Disiplinlere Göre Sınıflandırılması: İlk Üç Kurum	7
Tablo 4. En iyi 10 iktisatçı (1999-2005)	8
Tablo 5. Türk İktisatçıların en fazla yayın yaptığı dergiler	10

Özet

Bu çalışma Türkiye'deki iktisat bölümlerinin ve iktisatçıların performansını değerlendirmektedir. Çalışmada Türkiye'deki iktisat bölümlerinin uluslararası yayın (makale) performansının oldukça düşük olduğu bulunmuştur. İlk sıralardaki birkaç üniversite ve bu üniversitelerde görevli iktisatçılar ile diğerleri arasında büyük performans farkları vardır. Çalışma ayrıca özel eğitim kurumlarının daha iyi performans gösterdiklerine ilişkin deliller sağlamaktadır. Türk iktisatçılar da diğer birçok ülkedeki meslektaşları gibi kendi ülkelerinde çıkan ve ilişkide oldukları kurumlar tarafından yayınlanan dergilerde yayın yapmayı tercih etmektedirler.

Abstract

This is the first study evaluating publication performances of economists and economics departments in Turkey. Findings show wide gaps between the Top-Five economics departments and economists affiliated to these universities and the others. The paper also provide evidence in favor of private higher education. Turkish economists prefer to publish in journals which are published in their country and they have links.

I. Giriş

Geçmişte iktisatçılar ve politika yapıcılar devletin karşılıksız yaptığı harcamaların ekonomiye olumlu etki yapacağını düşünürlerken, günümüzde bu görüşü savunanların sayısı çok sınırlıdır. Bugün genel kabul gören görüş, devletin yapacağı harcamaların mümkün olduğunca kısılması, kısılamayan harcamaların da karşılığına bakılmasıdır.

‘Eğitim Hizmetleri’ de bu gelişmeden nasibini almıştır. Geçmişte, eğitime yapılan harcamaların tartışılması söz konusu bile değil iken, günümüzde eğitim harcamalarının etkinliği tartışılır hale gelmiştir. Birçok ülkede devletin yüksek öğretim kurumlarına aktaracağı kaynaklar bu kurumların performansı ile ilişkilendirilmiştir. Bu eğilim yüksek öğretimde performans çalışmalarına hız kazandırmıştır.

Bu çalışma, Türkiye’deki üniversitelerin iktisat bölümlerinin ve öğretim kadrolarının akademik performansını değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Dünyadaki diğer ülkelerde de, aynı amaca yönelik yapılmış çeşitli çalışmalar mevcuttur. Örnek olarak; Mixon ve Upadhyaya (2001) çalışmalarında Amerika Birleşik Devletleri’nin güneyindeki iktisat bölümlerini başarılarına göre sıralarken; Pomfret ve Wang (2003) Avustralya Üniversiteleri’nin İktisat Bölümleri’ni yayınlamış oldukları araştırmalarına göre ölçerler. Kalaitzidakis ve diğerleri (1999a) Yunanistan ve Güney Kıbrıs Rum Kesimin’deki İktisat bölümlerini, Coupé ve Walsh (2003) İrlandalı iktisatçıları, performanslarına göre sıralarken; Faria (2000) çalışmasında Brazilya’daki iktisat akademisyenlerinin araştırma performanslarını değerlendirmektedir. Macri ve Sinha (2006), Avustralya ve Yeni Zellanda’daki iktisatçıların ve iktisat bölümlerinin performanslarını karşılaştırmakta ve sıralandırmaktadır. Lubrano ve diğerleri (2003) yapmış oldukları çalışmada Avrupa’daki iktisat bölümlerini sıralamış ve bu sıralama sonucunda önde gelen en iyi bölümleri Kaliforniya’daki iktisat bölümleriyle karşılaştırmışlardır. Kalaitzidakis ve diğerleri (2003) başka bir çalışmalarında hem Avrupa hem de Dünya genelindeki iktisat bölümlerini en iyi 30 iktisat dergisinde yayınlanmış olan araştırmalarına göre sıralarken, Coupé (2003) dünya genelinde iktisatçıları ve iktisat bölümlerini sıralamaktadır. Türkiye için bu konuda yapılmış tek çalışma (Çokgezen, 2006) 1999-2003 yıllarını kapsamaktadır. Bu çalışma daha önceki çalışmanın güncelleştirilmesi niteliğindedir.

Bir üniversitenin performansı, o üniversitenin mezunları ve o üniversite tarafından gerçekleştirilen araştırmaların ve yayınlanan çalışmaların kalitesi ve miktarı ile değerlendirilir. Bu çalışma 1999 ile 2005 yılları arasında Türk üniversitelerin iktisat bölümlerinin ve iktisatçıların iktisat disiplini ile ilgili akademik dergilerde yayınlamış oldukları araştırma performansları üzerinde odaklanmıştır. Takip eden 2. kısımda performans değerlendirmesinin uygulanış yöntemi, 3. kısımda değerlendirmeye ilişkin çıkan sonuçların sunulması ve tartışılması ve 4. kısımda da sonuçların değerlendirilmesi yapılmıştır.

II. Veri ve Yöntem

Yayınlamış çalışmalara ilişkin parametrelerin belirlenmesi yayın performansı çalışmalarının en önemli sorunudur. Yayınlamış tüm araştırma çalışmalarının dikkate alınması en iyi çözüm gibi gözükse de bu yöntemin önünde iki temel engel söz konusudur: (I) makaleler dışındaki (kitap, tartışma metinleri, kitap içinde bölüm vs.) çalışmalar için kapsayıcı bir veri kaynağı ve genel kabul görmüş değerlendirme kriterleri ve (II) üniversitede çalışan öğretim üyeleri hakkında bilgi sağlayacak kapsamlı ve güncel bir veri kaynağı mevcut değildir. Bu yüzden bu çalışmada sadece makaleler dikkate alınmıştır. Ayrıca, diğerlerinin aksine makalelerin bağımsız bir hakem sürecinden geçiyor olması performans değerlendirmelerinde makaleleri diğer araştırma çıktılarına göre daha değerli hale getirmektedir.

Türk İktisatçıların¹ belirlenen dönemde yayınladıkları makalelere ulaşmak için *Econlit* veri tabanı kullanılmıştır. *Econlit* veri tabanı Amerikan Ekonomi Topluluğu (*American Economic Association*) tarafından hazırlanan bir elektronik, uluslararası iktisadi literatür bibliyografyasıdır. Sadece pür iktisat dergilerini değil, işletme, hukuk, siyasal bilimler gibi iktisat disiplinine yakın alanlardaki dergileri de içermektedir. Bu veri tabanı iktisat alanındaki performans değerlendirmesi çalışmalarında en fazla kullanılan veri tabanıdır.² Veri tabanı çoğunlukla İngilizce yayınlanan dergileri içermektedir. Türkiye’den de bir tanesi Türkçe olmak üzere yedi dergi (*ISE Review, Middle East Technical University Studies in Development, Journal of Economic Cooperation Among Islamic Countries, Central Bank Review, Yapı Kredi Economic Review, Journal of Economic and Social Research* ve *İktisat, İşletme ve Finans*) bu veri tabanı tarafından düzenli olarak taranmaktadır. Bu dergilerden 2004 yılında indekse dahil olmuş olan *İktisat, İşletme ve Finans* dışındakilerin incelenen dönemde yayınlanmalarında önemli aksaklıklar gözlemlenmiştir.

Bu özellikleri dikkate alındığında *Econlit*’e dayalı bir çalışmanın İngilizce yayınlanan makaleleri kayırdığı söylenebilir. Bu eleştiriye iki yanıt vermek mümkündür. Birinci savunma yukarıda da belirtildiği gibi Türkçe yayınlanan ve bu veri tabanında yer almayan dergiler için bir veri kaynağının ve denetleme kriterinin bulunmamasıdır. İkincisi, bilimsel çalışmanın birinci aşaması yeni bir şeyler bulmak ise, ikinci aşaması bunu aynı alandaki ‘diğerleriyle’ paylaşmaktır. Bu bağlamda İngilizce yayınlanan bir makalenin Türkçe yayınlanan bir makaleden daha iyi olduğunun söylemek nasıl yanlış ise, dünyada İngilizce’nin ortak akademik lisan haline geldiğini düşündüğümüzde, İngilizce yayınlanan bir makalenin daha geniş bir kitleye ulaşacağını söylemek o derece doğrudur. Bu da *Econlit*’i iktisat alanındaki performans çalışmaları için oldukça uygun bir veri tabanı haline getirmektedir.

Econlit veri tabanından Türk iktisatçıların makalelerine ulaşma işlemi kurumlar üzerinden yapılmıştır. *Econlit* web sayfası üzerindeki arama boşluğuna önce AF (İngilizce Affiliation-bağlı olunan kurum- anlamında) daha sonra tek tek Türkiye’deki üniversitelerin isimleri girilmiştir. Daha sonra hangi tip belgelerin (makale-article) ve hangi tarihler arasındaki (1999-2005) yayınların arandığına ilişkin kısıtlamalar belirlenmiştir. Bu kısıtlar belirlendikten sonra Arama (Search) düğmesine basıldığında seçilen üniversite ile bağlantısı olan tüm araştırmacıların 1999-2005 yılları arasında *Econlit* dahilindeki dergilerde yaptıkları tüm makalelerin bir listesi ekrana gelmektedir. Bu işlem Türkiye’deki tüm üniversiteler için tekrar edilmiştir. Türkiye’deki üniversiteler dışındaki kurumlarla (Devlet Planlama Teşkilatı, bankaların araştırma bölümleri vs) ilişkili kişilerin çalışmaları dikkate alınmamıştır. Ayrıca, yayınlardaki gecikmeler veya bazı anlaşılamayan nedenlerle bazı çalışmalar veri tabanındaki aramalar sonucunda bulunamamaktadırlar.³ Bu sorunu aşmak için yapılan taramaların sonuçları www.e-konomistdergi.com adresinde yayınlanmış, hatta bazı iktisatçıların adreslerine tek tek elektronik posta ile gönderilmiştir. Onlardan gelen uyarılar dikkate alınarak belirlenen eksiklikler giderilmiştir. Fakat bu tip eksikliklerin sayısı çok sınırlıdır.

Yapılan tarama sonucunda bulunan her kayıt hem makale yazarının hem de bağlı olduğu kurumun iktisat bölümünün performansına katkıda bulunmuştur. Bu çalışmada ‘İktisatçı’ ve ‘İktisat Bölümü’ kavramlarının gevşek biçimde tanımlandığı belirtilmelidir. Bu durum iktisadın disiplinlerarası (interdisipliner) yapısından kaynaklanmaktadır. Bu nedenle başka

¹ ‘Türk’ kavramı burada herhangi bir etnik kökeni ya da vatandaşlığı değil, Türkiye Cumhuriyeti’ndeki bir üniversite ile olan ilişkiyi ifade etmektedir. Bu nedenle Türkiye’deki üniversitelerde çalışan yabancılar da bu çalışmada ‘Türk’ olarak değerlendirilmiş ancak yurt dışında çalışan ‘Türkler’ değerlendirmeye dahil edilmemişlerdir.

² Bir önceki bölümlerdeki çalışmalara bakınız. *Econlit* dışındaki veri tabanlarını kullanan çalışmalardaki verilere de *Econlit* veri tabanından ulaşılabilir.

³ Örneğin 1999-2003 yılları için yapılan çalışmada *Econlit* Ankara Üniversitesi’nde görevli öğretim üyesi Korkut Boratav’ın üç çalışmasını göstermemiştir. Bu üç makale 1999-2005 yılı için yapılan taramada görülmüştür. Bunun sebebini anlamak için *Econlit* yetkililerine bir mail atılmış ancak yanıt alınamamıştır.

disiplinlerden akademisyenler de iktisat disiplinine katkı yapabilmektedir.⁴ Bu yüzden *Econlit*'de indekslenen bir dergide yayın yapan bir akademisyen, biçimsel olarak 'İktisat Bölümü'nde çalışıyor olup olmadığına bakılmaksızın sıralamada hem 'iktisatçı' olarak kendisine hem de çalıştığı kuruma puan kazandırmıştır.

Neyin sayılacağına karar verdikten sonra en büyük sorun bunların 'nasıl?' sayılacağıdır. Her makalenin yazarlara ve kurumlara katkısı eşit mi olmalıdır (Kantitatif) yoksa farklı dergilerde yayınlanan makalelere farklı değerler mi atfedilmelidir (Kalitatif) ? Bu çalışmada her iki yöntem de kullanılmıştır. Kalite dikkate alınmadan, her bir makalenin tek tek sayıldığı yaklaşım basit anlamda verimliliği ölçerken, kaliteyi de dikkate alan yaklaşım üretimin değerini ölçen, fakat ölçülmesi daha sorunlu bir yöntemdir.

Sadece kurumların performans değerlendirmesinde kullanılan Kantitatif yöntemde veri tabanında yer alan her bir makale yazarın çalıştığı kuruma bir puan kazandırmıştır. Farklı kurumlardan, birden fazla yazarın ortak bir makale yayınlaması durumunda her bir kurum bir puan kazanmıştır.

Hem bireylerin hem de kurumların değerlendirildiği kalitatif yöntemde ise her bir makale, içinde yayınlandığı derginin kalitesine göre bir değerlendirmeye tabi tutulmuştur. Ancak, ekonomi dergileri için herkesin üzerinde anlaşıldığı bir değerlendirme kriteri mevcut değildir. Bu nedenle üç farklı kriter gereği değerlendirme yapılmıştır.

Birinci kriter Bauwens (1988)'den alınmıştır. Bauwens her dergiye, derginin 'etki faktörü'⁵ ve belirli bir dönemde aldığı atıfları dikkate alarak 2 ile 5 arasında bir ağırlık verir. Eğer dergi *Econlit*'e dahil olmasına rağmen Dergi Atıf Raporları (Journal Citation Reports) 'nda yer almıyorsa 1 puanlık bir ağırlık verilir. Bu kriterin avantajı *Econlit* kapsamındaki bütün dergileri (1190 adet) değerlendirmeye almasıdır. Dezavantajı ise en üst ve en alt ağırlık değerleri arasındaki aralığın çok dar olması nedeniyle daha düşük kaliteli dergilere nispi olarak yüksek bir ağırlık vermesidir.

Dergi ağırlıkları için kullanılan ikinci ölçüt Social Sciences Citation İndeksi'nde yer alan iktisat dergilerinin 'etki faktörleri' (impact factor) dir. Bir derginin etki faktörü o dergide son iki yıl içinde yayınlanmış makalelerin aldığı atıfların ortalamasını ifade eder. Institute for Scientific Information tarafından derlenen Etki Faktörü performans çalışmalarında en yaygın olarak kullanılan kriterdir.

Kalite değerlendirmesinde kullanılan üçüncü kriter Kalaitzidakis vd (2003)'te yer almaktadır. Bu çalışmadaki ağırlıklar bir derginin 1994-1998 yılları arasında yayınlanan sayılarında yer alan makalelerin 1998 yılında aldıkları atıflar dikkate alınarak hesaplanmıştır. Değerlendirmede yazarların kendilerine yaptıkları atıflar dikkate alınmamış, sonuçlar derginin etki faktörüne ve yaşına göre yeniden değerlendirilmiştir. Bu değerlendirmede Bauwens (1998)'in aksine dergilerarası ağırlık farkları çok geniştir. Örneğin, en tepedeki derginin (*American Economic Review*) ağırlığı 100 iken listenin en altındaki derginin (*Energy Economics*) ağırlığı 0,03 tür. Bu metod dergiler arasındaki kalite farklarını daha iyi yansıtsa da kapsayıcılığı daha sınırlıdır (147 dergi).

Performans çalışmalarında önemli bir sorun da ortak çalışmaların ağırlıklarının yazarlar ve kurumlar arasında nasıl dağıtılacağıdır. En çok uygulanan yöntem yazarlar ve kurumları arasında eşit paylaşımdır.⁶ Eğer yazar birden fazla kurum ile bağlantılı ise yazarın puanı her iki kuruma da katkı yapmıştır.

⁴ Hatta bu kişiler ekonomi dalında Nobel ödülü dahi alabilmektedirler. Örneğin 2002 yılında ödül alan Daniel Kahneman Princeton Üniversitesi'nin psikoloji bölümünde, 1992 yılında Nobel alan Gary Becker Chicago Üniversitesi ekonomi ve sosyoloji bölümünde, 1994 yılında ödül alan John Nash Princeton Üniversitesi Matematik bölümünde çalışmaktadır.

⁵ 'Etki Faktörü' aşağıdaki paragrafta açıklanmıştır.

⁶ Dolado vd. (2003) $1/\sqrt{N}$ şeklindeki bölüşümün iktisatta çok yaygın olan ortak yazarlığı cezalandırdığı gerekçesiyle $1/\sqrt{N}$ şeklindeki bölüşümün daha uygun olacağını iddia etmektedir. Fakat bu yöntem başka bir çalışmada kullanılmamıştır.

İktisat dergilerinin iktisat disiplini içindeki yerleri yanında, dergilerin iktisadın altdisiplinleri içindeki yerine bakarak, iktisadın altdisiplinlerine göre de kurumların değerlendirmesi yapılmıştır. Alt disiplinler düzeyinde kurumların sıralaması için Barrett, Olin ve Von Bailey (2000) çalışmasında oluşturulan dergi ağırlıklarından yararlanılmıştır. Bu çalışmada dergilerin değerlendirilmesinde diğer çalışmalarda olduğu gibi dergilerin aldığı atıflardan yola çıkılmış ancak diğerlerinden farklı olarak tüm ekonomi dergilerinden değil *Journal of Economic Literature* sınıflama sistemine göre oluşturulmuş 16 kategoriye giren dergilerden alınan atıflara göre değerlendirme yapılmıştır. Buna göre ekonomi dergilerine 16 altdisiplin içinde ağırlıklar verilmiştir. Bu ağırlıklar kullanılarak altdisiplinler düzeyinde iktisat bölümlerinin sıralaması yapılmıştır. Bir akademisyen belirli bir alt kategoride yer alan bir dergide yayın yaptığında o derginin yukarıda belirtilen çalışmada hesaplanan ağırlığı kadar kurumuna katkı yapmıştır. Ortak yazarlık durumunda yazarlar farklı kurumlardan ise derginin ağırlığı yazar sayısına göre kurumlar arasında paylaştırılmıştır.

Son olarak eklemek gerekir ki bu çalışmanın da -bu alandaki diğer çalışmalar gibi- belirli kısıtlamaları vardır:

- Kitaplar, kitap içindeki bölümler ve tartışma metinleri dikkate alınmamıştır,
- *Econlit* içinde yer almayan makaleler dikkate alınmamıştır,
- Yazarı Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olsa dahi, yazar –yanlılıkla da olsa- makalede akademik olarak bağlı olduğu kurum olarak bir Türk üniversitesini göstermediyse o makale dikkate alınmamıştır,
- Aynı dergi içindeki makaleler arasındaki nitelik farkları dikkate alınmamıştır,
- Makaleler arasındaki uzunluk farkları dikkate alınmamıştır,
- Yayınlarını 1999-2005 arasında yapmış olanlar avantajlı durumdadır,
- Her bir değerlendirme kriterinin kendi kısıtlamaları mevcuttur.

Dolayısıyla çalışmanın sonuçları bu kısıtlar dikkate alınarak değerlendirilmelidir.

III. Sonuçlar

III.a. İktisat Bölümleri Sıralaması

Yapılan taramanın sonuçları, Türkiye’deki üniversitelerin iktisat literatürüne katkılarının çok düşük olduğunu göstermektedir. İncelenen 7 yıllık dönem içinde Türkiye’de iktisat ve iktisat ile ilişkili bölümlere (işletme, siyasal bilimler vs) sahip 73 üniversiteden 7 tanesi hiç yayın yapmamış, 40 tanesi de yılda bir taneden az yayın yapmışlardır. Bu durum TOBB, Okan, Yaşar gibi yeni kurulan üniversiteler için anlaşılabilir olsa da uzun bir geçmişe sahip kurumların yılda sadece 1 ya da 2 yayın katkısı yapıyor olması düşündürücüdür.

Kantitatif yöntemle göre en iyi performans gösteren 10 üniversite tablo 1’de yer almaktadır.⁷ Bilkent Üniversitesine bağlı iktisatçılar incelenen 7 yıllık dönem içinde *Econlit* dahilindeki dergilerde en fazla sayıda makaleyi yayınlamıştır. Onu sırasıyla Ortadoğu Teknik (ODTÜ), Koç, Ankara, Boğaziçi, İstanbul Teknik (İTÜ), Bilgi, Gazi, Sabancı, Hacettepe üniversiteleri izlemektedir. En iyi performans gösteren 10 üniversiteden 4 tanesi (Bilkent, Koç, Bilgi, Sabancı) vakıf/özel, diğer 6 tanesi devlet üniversitesidir.

⁷ Tüm liste Ek-1’dedir.

Tablo.1 1999-2005 yılları arasında Türkiye’deki iktisat bölümlerinin yayın performansları (kantitatif yöntem)					
Sıra	Kurum	YS	Kurum	ÖÜS	YS/ÖÜS
1	Bilkent	162	Koç	44	1,43
2	ODTÜ	115	Bilkent	125	1,3
3	Koç	63	Boğaziçi	51	1,1
4	Ankara	58	Fatih	25	0,96
5	Boğaziçi	56	ODTÜ	139	0,83
6	İTÜ	46	Sabancı	55	0,67
7	Bilgi	41	Ege	31	0,58
8	Gazi	40	İTÜ	95	0,48
9	Sabancı	37	Bilgi	94	0,44
10	Hacettepe	31	Çukurova	79	0,37

YS: Yayın sayısı
ÖÜS: İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinde (ya da benzeri fakültelerde) görevli öğretim üyesi sayısı

Toplam yayınlar kurumların toplam performansını gösteriyor olsa da, çok sayıda personele sahip kurumlara bir avantaj sağladığı için kurumlararası karşılaştırmalar için uygun bir yöntem değildir. Bu nedenle kişi başına yayın hesaplaması yapılmıştır. Bu hesaplamada öğretim elemanlarının sayılarının belirlenmesinde her üniversitenin İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi(İİBF)’nde 2003-2004 öğretim yılında görevli olan akademik personel dikkate alınmıştır. İİBF çoğunlukla iktisat ve onun alt disiplinlerini (Maliye, Ekonometri, Çalışma Ekonomisi ve Endüstriyel İlişkiler) ve yakın ilişkili bölümleri (İşletme, Uluslararası İlişkiler) kapsayan bir örgütlenmedir. Türkiye’deki üniversitelerin çoğunda İİBF mevcuttur. İİBF’nin olmadığı üniversitelerde yukarıda belirtilen bölümleri kapsayan İşletme, İktisat veya Siyasal Bilgiler fakültelerinin öğretim elemanlarının sayısı dikkate alınmıştır. Öğretim elemanlarının sayısına ilişkin bilgiler Yüksek Öğretim Kurulu’nun web sitesinden alınmıştır.⁸ Yayın sayısını öğretim elemanı sayısına böldüğümüzde kişi başına yayın performansına göre en iyi 10 kurum sıralamasında bazı değişiklikler ortaya çıkmıştır (Bkz. Tablo 1). İlk sıraya Koç Üniversitesi yükselirken Bilkent ve Boğaziçi üniversiteleri sırasıyla 2. ve 3. sırayı almaktadırlar. Ankara, Gazi ve Hacettepe üniversiteleri ilk on içindeki yerlerini kaybederken Fatih, Ege ve Çukurova üniversiteleri ilk 10 üniversite arasına girmişlerdir.

Tablo 2’de yayın kaliteleri dikkate alınarak yapılan performans değerlendirmesi yer almaktadır.⁹ İlk iki sütunda Bauwens (1998) kriterine göre yapılan değerlendirme yer almaktadır. Bauwens tarafında yapılan değerlendirmede kalite farklarının etkisi çok sınırlı olduğu için bu kritere göre yapılan sıralama ile kalite farklarının dikkate alınmadığı Tablo 1’deki sıralama birbirine oldukça yakındır. İlk 5 üniversite, sıralamadaki yerlerini de koruyarak, bu değerlendirmede de yer almaktadırlar. İkinci beşte de aynı üniversiteler farklı bir sıra ile dizilmişlerdir.

Kalite farklarının daha belirgin olduğu Etki Faktörü ve Kalaitzidakis vd. (2003) değerlendirmelerinde ise Bilkent, Koç, Sabancı ve ODTÜ ilk dört sırayı paylaşırken yeni üniversitelerin sıralamaya girdiği görülmektedir. Etki Faktörü sınıflamasında ilk sırada yine Bilkent üniversitesi yer almaktadır. Onu Koç ve Sabancı üniversiteleri takip etmektedir. Gazi ve Çukurova üniversiteleri Etki Faktörüne göre yapılan sıralamada yer almazken Balıkesir Üniversitesi 8., Celal Bayar Üniversitesi 10. sıradan sıralamaya girmişlerdir.

⁸Öğretim üyelerinin sayıları konusunda sağlıklı veri bulunamamıştır. Buradaki bilgiler YÖK’ün <http://www.yok.gov.tr/istatistikler/istatistikler.htm> adresindeki web sayfanından 26.08.2005 tarihinde alınmıştır. Bugün aynı sitede bu veriler yer almamaktadır.

⁹ Ek-2, Ek-3 ve Ek-4’te üç değerlendirme kriterine göre iktisat bölümlerinin tüm listesi yer almaktadır.

Tablo.2 1999-2005 yılları arasında Türkiye’deki iktisat bölümlerinin yayın performansları (kalitatif yöntem)

KURUM	Bauwens Puanı	KURUM	Etki Faktörü puanı	KURUM	Kalaitzidakis puanı
Bilkent	272,42	Bilkent	38,30	Koç	532,13
ODTÜ	127,50	Koç	20,29	Bilkent	516,70
Koç	96,78	Sabancı	6,97	Sabancı	248,64
Ankara	52,92	ODTÜ	6,94	ODTÜ	39,47
Boğaziçi	52,37	Ankara	5,65	Başkent	18,88
Sabancı	49,67	Boğaziçi	4,27	Bilgi	18,88
İTÜ	42,00	Bilgi	2,59	Ankara	18,37
Bilgi	41,00	Balıkesir	2,34	Boğaziçi	17,38
Gazi	27,33	İTÜ	2,23	İTÜ	9,04
Çukurova	26,00	Celal Bayar	1,76	Celal Bayar	8,90

Dergilerarası kalite farkını en keskin biçimde ortaya koyan Kalaitzidakis değerlendirmesine göre yapılan sıralamada ilk sırayı Koç Üniversitesinin aldığı görülmektedir. Onu sırasıyla Bilkent ve Sabancı üniversiteleri takip etmektedir. Balıkesir Üniversitesi bu sıralamada yer almazken, Başkent Üniversitesi 5. sıradan sıralamaya girmiştir.

Tablo 2’yi yorumlamaya son verirken, tabloda ya hiç görülmeyen ya da açıkça görülmeyen birkaç noktanın belirtilmesi çalışmanın açıklayıcılığına katkıda bulunacaktır:

- 8 üniversite (Ankara, Bilgi, Bilkent, Boğaziçi, İTÜ, Koç, ODTÜ, Sabancı) üç farklı kritere göre yapılan sınıflamada da yer almaktadır.
- Türkiye’de özel üniversitelerin oranı yaklaşık olarak % 30 olmasına rağmen özel üniversiteler Tablo 2’de sınıflamaya göre % 40-50 arasında değişen oranlarda temsil edilmektedir. Bu nedenle özel üniversitelerin daha iyi bir performans gösterdiğini söylemek yanlış olmaz.
- Güvenilir veriler bulmadaki sorunlar nedeniyle kişi (öğretim üyesi) başına performanslar hesaplanmamıştır. Özel üniversitelerin kadrolarının kamu üniversitelerine göre daha sınırlı olduğu hesaba katılırsa kişi başına performans değerlendirmelerinde yukarıdaki sınıflamanın kamu üniversiteleri aleyhine bozulacağı beklenebilir.
- Bazı üniversitelerde (Bilkent, ODTÜ, Boğaziçi, Koç, Sabancı gibi) çok geniş bir öğretim üyesi kitlesi kurumun performansına katkıda bulunurken diğerlerinde sınırlı sayıdaki öğretim üyesi kurum performansına katkıda bulunmuştur. Örneğin, Celal Bayar Üniversitesi sadece Halit Yankıkkaya’nın katkısıyla, Başkent Üniversitesi Şenol Babuşçu ve Turan Erol’un katkılarıyla, Balıkesir Üniversitesi büyük ölçüde Galip Altınay ve Erdal Karagöl’ün katkılarıyla sıralamaya girmişlerdir.
- Sabancı Üniversitesi bu değerlendirmenin incelemeye aldığı 7 yıllık dönemin başlangıcı olan 1999 yılında kurulduğu için diğerlerine göre dezavantajlı bir konumdadır. 1999 yılında Sabancı Üniversitesine ilişkin bir kayıt bulunamamıştır.
- İTÜ ise formel anlamda bir iktisat bölümüne sahip değildir. Sadece İşletme Fakültesi mevcuttur. Kalite değerlendirmeleri, özellikle de Etki Faktörü ve Kalaitzidakis, daha çok iktisat disiplinin merkezindeki dergilere ağırlık vermektedir. İTÜ’nün -ve sadece işletme bölümüne sahip diğer üniversitelerin- performansı da bu kısıt altında değerlendirilmelidir.

Son olarak iktisadın alt disiplinlerine göre kurumların sınıflaması yapılmıştır. Detayları bir önceki bölümde belirtildiği gibi iktisadın 16 altdisiplinine göre sınıflandırılmış dergilerin Barrett, Olia ve Von Bailey (2000) çalışmasında oluşturulan ağırlıklarına göre yapılan

değerlendirme Tablo 3'te yer almaktadır.¹⁰ Bu alt sınıflamalara giren dergilerde yapılan yayınlara göre yapılan sıralamada sadece ilk 3 sırayı alan kurumlar tabloda gösterilmiştir.¹¹ Burada görülen en çarpıcı özellik Bilkent ve Koç üniversitelerinin tüm sınıflamalarda yer almaları ve çoğunda ilk iki sırayı paylaşmalarıdır. 8 altdisiplinde Sabancı Üniversitesi, 3 altdisiplinde ODTÜ, 2 altdisiplinde Boğaziçi, birer altdisiplinde Akdeniz ve Celal Bayar Üniversiteleri üçüncü üniversite olarak sıralamaya girmişlerdir.

Sıralama	Kod C	Kod D	Kod E	Kod F	Kod G	Kod H	Kod I	Kod J
1.	Bilkent	Koç	Koç	Bilkent	Koç	Bilkent	Koç	Koç
2.	Koç	Bilkent	Bilkent	Koç	Bilkent	Koç	Bilkent	Bilkent
3.	Sabancı	Sabancı	Sabancı	Sabancı	Akdeniz	ODTÜ	Sabancı	Sabancı
Sıralama	Kod K	Kod L	Kod M	Kod N	Kod O	Kod P	Kod Q	Kod R
1.	Bilkent	Koç	Koç	Boğaziçi	Koç	Bilkent	Koç	Koç
2.	Koç	Bilkent	Bilkent	Koç	Bilkent	Koç	Bilkent	Bilkent
3.	ODTÜ	Sabancı	*	Bilkent	Celal Bayar	Boğaziçi	Sabancı	ODTÜ

Kod C: Matematik ve Kantitatif Yöntemler; Kod D: Mikro İktisat; Kod E: Makro İktisat; Kod F: Uluslararası İktisat; Kod G: Finansal İktisat; Kod H: Kamu İktisadı; Kod I: Sağlık, Eğitim ve Refah; Kod J: Emek ve Demografik İktisat
Kod K: Hukuk ve İktisat; Kod L: Endüstriyel İktisat; Kod M: İşletme Yönetimi ve İşletme İktisadı;
Kod N: İktisat Tarihi; Kod O: İktisadi Kalkınma, Teknolojik Değişme ve Büyüme; Kod P: İktisadi Sistemler
Kod Q: Tarım ve Doğal Kaynaklar İktisadı; Kod R: Kent, Kır ve Bölgesel İktisat
* Kod M sınıflamasına göre yayın yapmış olan 3. bir kurum mevcut değildir.

III.b. İktisatçılar Sıralaması

1992 yılında özel (vakıf) üniversitelerinin kurulmasına olanak veren kanun yasalasınca kadar Türkiye'de üniversite sisteminin tamamını devlet üniversiteleri oluşturmaktaydı.¹² Bu üniversitede çalışan öğretim üyelerinin maaşları da standart devlet memuru maaşlarının katsayı sistemine göre belirlendiği için sistem yüksek düzeyde kalifiye öğretim üyeleri için maddi olarak cazip değildi. Bu nedenle yüksek nitelikli araştırmacılar kendilerine daha iyi olanaklar sağlayan üniversite sistemi dışında, hatta yurt dışında, çalışmayı tercih etmekteydi.¹³ Vakıf üniversitelerin kurulmasıyla kalifiye araştırmacılar için daha cazip maddi imkanlar sağlama olanağı doğdu. Yüksek akademik performansı hedefleyen vakıf üniversiteleri yüksek ücretler vererek gerek batıda gerek Türkiye'deki gerek Türk gerekse yabancı akademisyenleri cezbetmeyi ve Türk akademik hayatına yeni bir soluk getirmeyi başardılar. Bu bölümün sonuçları da bu savı destekler niteliktedir.

İktisatçıların bireysel performanslarına ilişkin yapılan değerlendirme sonucunda ilk 10 sırayı alan iktisatçılar Tablo 4'te verilmiştir.¹⁴ Bu tablonun işaret ettiği en önemli sonuç üç özel üniversitenin (Bilkent, Koç, Sabancı) açık üstünlüğüdür. Her üç metodolojiye göre en iyi yayın performansını gösteren 10 iktisatçının tamamı Bilkent, Koç veya Sabancı üniversitelerinden birinin mensubudur. Koç'tan Tayfun Sönmez ve Sabancı'dan Mehmet Baç her yönüne göre ilk iki sırayı almışlardır. Sabancı Üniversitesi'nden Özgür Kıbrıs da üç yönüne göre de en iyi 10 iktisatçı arasında yer almaktadır.

¹⁰ Tüm liste Ek-5'tedir.

¹¹ İşletme ve işletme ekonomisi (Business Administration and Business Economics) alanına giren dergilerde sadece iki üniversite (Koç ve Bilkent) yayın yapmışlardır.

¹² İlk özel üniversite olan Bilkent Üniversitesi 1984 yılında kurulmuş olmasına rağmen bu üniversitenin yasal statüsü kanunun yasalasığı 1992 yılına kadar belirsizliğini korumuştur.

¹³ Maalesef devlet üniversitelerinde hala performansla değil, kıdeme bağlı bir ücretlendirme sisteminde ısrar edilmektedir.

¹⁴ Ek-6, Ek-7 ve Ek-8'de üç kritere göre tüm listeler yer almaktadır.

Tablo 4. En iyi 10 iktisatçı (1999-2005)

Sıra	İsim	Kurum	Bauwens Puanı	İsim	Kurum	Etki Faktörü Puanı	İsim	Kurum	Kltzdks Puanı
1	Mehmet Baç	Sabancı	27,50	Tayfun Sönmez	Koç	7,01	Tayfun Sönmez	Koç	307,64
2	Tayfun Sönmez	Koç	21,92	Mehmet Baç	Sabancı	5,35	Özgür Kıbrıs	Sabancı	106,03
3	Hakan Berument	Bilkent	19,17	Murat Usman	Koç	3,16	Mehmet Baç	Sabancı	91,98
4	Erinç Yeldan	Bilkent	13,67	Utku Ünver	Koç	2,77	Utku Ünver	Koç	80,27
5	Özgür Kıbrıs	Sabancı	12,50	Hakan Berument	Bilkent	2,49	Semih Koray	Bilkent	74,84
6	Bilin Neyaptı	Bilkent	11,58	Ivan Pastine	Bilkent	2,35	Farhad Husseinov	Bilkent	72,13
7	Faruk Selçuk	Bilkent	10,83	Osman Zaim	Bilkent	2,35	Hakan Orbay	Sabancı	50,02
8	Kamil Yılmaz	Koç	10,00	Semih Koray	Bilkent	2,33	Ahmet Alkan	Sabancı	47,12
9	Serdar Sayan	Bilkent	10,00	Kamil Yılmaz	Koç	2,33	Ivan Pastine	Bilkent	40,23
10	K. Metin Özcan	Bilkent	9,67	Özgür Kıbrıs	Sabancı	2,20	İnsan Tunalı	Koç	36,52

Listede yer alan Ivan Pastine (Bilkent) ve Farhad Husseinov (Bilkent) yabancı ülke vatandaşlarıdır ve bu listede yer alan iktisatçıların hemen tamamı yurtdışı, özellikle de Amerika Birleşik Devletleri’deki bir üniversiteden doktora sahibidirler. İktisatçıların bu iki özelliği özel üniversitelerin; özellikle de Bilkent, Sabancı ve Koç üniversitelerinin, yüksek nitelikli akademisyenleri Türkiye’ye çekmedeki başarısını göstermektedir.

Listedeki akademisyenlerin rekabeti teşvik eden Anglo-Sakson eğitim sisteminde yetişmiş olmaları başarılarının ardındaki açıklayıcı değişken olarak görülebilir. Ancak benzer bir eğitim sisteminden geçmiş olmalarına rağmen birçok iktisatçı tüm iktisatçıların listesinin çok daha alt sıralarında yer almakta hatta listeye bile girememektedir. Bu bağlamda üniversitelerin bilim ve istihdam politikalarının önemi ortaya çıkmaktadır. En iyi 10 listesinde yer alan üç üniversite başlangıçtan itibaren bir ‘mükemmeliyet merkezi’ olma iddiası ile kurulmuşlardır. Buna bağlı olarak çalışanların işe alınmaları, kontratlarının yenilenmeleri ve maaşları doğrudan onların performansı ile ilişkilendirilmiştir. Sonuç olarak, başarının iyi cevherin doğru şekilde işlenmesinin sonucu olarak ortaya çıktığını söylemek yanlış olmaz.

III.c. Yayınların dergilere göre dağılımı

Bu alandaki diğer çalışmalar iktisatçıların bir biçimde ilişkilerinin oldukları dergilerde yayın yapmayı tercih ettiklerini göstermektedir. Coupé (2003) çalışmasında *Hitotsubashi Journal of Economics* dergisinde yayınlanan makalelerin yüzde 62’sinde yazarların bağlı oldukları kurum olarak Hitotsubashi Üniversitesini gösterdiklerini, Catholic University of Peru tarafından çıkartılan *Economia* isimli derginin sayfalarının yüzde 54’ünün aynı üniversitenin mensupları tarafından doldurulduğunu tespit etmiştir. Lubrano vd. (2003) de Fransız iktisatçıların yazdıkları makalelerin yüzde 50’den fazlasının Fransız dergilerinde yayımlandığı ifade edilmiştir.

Tablo 5 Türk iktisatçıların en fazla yayın yaptıkları 10 dergiyi göstermektedir.¹⁵ Sadece 2004 yılından beri indekste yer almasına rağmen, Türkiye merkezli, *İktisat, İşletme ve Finans* (İİF) dergisi 154 makale ile Türk iktisatçıların en fazla yayın yaptığı dergidir. Bu derginin İndeks’e dahil olmasıyla birlikte yayın performansında ciddi bir yükselme meydana gelmiştir. İİF dergisindeki yayınlar 2004 ve 2005 yılındaki toplam yayınların yaklaşık yüzde 30-35ini oluşturmaktadır. Bu derginin diğer dergilerden farklı olarak Türkçe ve aylık olarak yayınlanması bu sıçramanın arkasındaki açıklayıcı faktör olabilir. İİF dışında Türkiye’deki kurumlar tarafından yayınlanan 5 dergi (*Middle East Technical University Studies in Development, Yapi Kredi Economic Review, ISE Review, Journal of Economic and Social Research, Journal of Economic Cooperation among Islamic Countries*) Türk iktisatçıların en fazla yayın yaptığı 10 dergi içindedir. İncelenen 7 yıllık dönemde *Econlit* kapsamındaki 250 dergide 1038 makale yayınlamışlardır. Bu makalelerin 385 tanesi Türkiye’deki kurumlar tarafından yayınlanan yukarıda adı geçen 6 dergide yer almaktadır.

¹⁵ Tüm liste Ek-9’dadır.

Sıra	DERGİ	Sayı
1	İktisat İşletme ve Finans	154
2	Middle East Technical University Studies in Development	93
3	Yapi Kredi Economic Review	67
4	Emerging Markets Finance and Trade*	64
5	ISE Review	39
6	Applied Economics	32
7	Applied Economics Letters	28
8	International Journal of Production Economics	28
9	Journal of Economic and Social Research	17
10	Journal of Economic Cooperation among Islamic Countries	15
*Eski adı Russian and East European Finance and Trade		

İktisatçılar yayınlarında sadece coğrafi olarak değil kurum olarak da yakın ilişkili oldukları dergileri tercih etmektedirler. Örneğin ODTÜ tarafından yayınlanan *Middle East Technical University Studies in Development* dergisine 1999-2005 yılları arasında katkı yapan 125 iktisatçının yaklaşık yüzde 40'ının ODTÜ mensubu olduğu görülmüştür. Yine Fatih Üniversitesi tarafından yayınlanan *Journal of Economic and Social Research* dergisine katkı yapan 21 iktisatçının 15'i Fatih Üniversitesi mensubudurlar.

En çok yayın yapılan 10 dergiye kalite açısından bakıldığında dergi değerlendirme sıralamalarında alt sıralarda olduğu görülür. 10 dergiden sadece 3 tanesi (Emerging Markets Finance and Trade, Applied Economics, Applied Economics Letters) Social Sciences Citation Index kapsamındadır ve etki faktörleri düşüktür. Türk iktisatçıların dergi kalite sıralamasının üst sıralarındaki dergilerdeki performansını değerlendirmek için 'Mavi Kurdele Listesi' (Conroy vd., 1995) olarak da bilinen 8 seçkin iktisat dergisindeki (*American Economic Review, Econometrica, International Economic Review, Journal of Economic Theory, Journal of Political Economy, Quarterly Journal of Economics, Review of Economic Studies, Review of Economics and Statistics*) yayınlar taranmıştır. 1999-2005 yılları arasında sadece 13 iktisatçı bu seçkin dergilerde yayın yapabilmıştır. Bu 13 iktisatçının hepsi Bilkent, Koç yada Sabancı üniversitelerinden birinin mensubudur. Bu iktisatçılar arasında en başarılısı *American Economic Review*'da 4, *Journal of Economic Theory*'de 3, *Quarterly Journal of Economics*'de 1 makale yayınlayan Tayfun Sönmez (Koç) dir. Utku Ünver (Koç) 2, Refet S. Gürkaynak (Bilkent), Semih Koray (Bilkent), Ivan Pastine (Bilkent), Tuvana Pastine (Bilkent), Mehmet Baç (Sabancı), İnsan Tunalı (Koç), Şule Özler (Koç), Farhad Husseinov (Bilkent), Ahmet Alkan (Sabancı), Hakan Orbay (Sabancı), Mehmet Yörükoğlu (Sabancı) birer makale yayınlamayı başarmışlardır.

IV. Genel Değerlendirme ve Sonuç

Bu çalışmanın en önemli bulgusu Türk iktisatçıların iktisat literatürüne katkısının ya hiç olmadığı ya da çok sınırlı olduğudur. Bu düşük performansının arkasındaki neden Türk iktisatçıların iktisat literatürünün ortak lisanı haline gelmiş olan İngilizce makale yazmadaki sınırlılıkları ve/veya Türk üniversitelerinde performansı yükseltecek maddi teşvik sisteminin bulunmaması olabilir. Ancak bu çalışma düşük performansın gerekçeleri hakkında birşeyler söyleme iddiasında değildir.

Çalışmanın ikinci önemli bulgusu Türkiye'deki üniversitelerarası kalite farklarıdır. Birkaç üniversitede toplanmış, çoğunluğu batı üniversitelerinde eğitim görmüş, akademisyenler Türkiye'nin yayın performansına en önemli katkıyı yapmışlardır. Bu çabalar diğer

üniversitelerden yapılan münferit katkılarla desteklenmiştir. Üç özel üniversiteye (Bilkent, Koç, Sabancı) mensup iktisatçılar bu çalışmada kullanılan kriterlere göre bütün devlet üniversitelerinden daha fazla katkıda bulunmuşlardır. Bu üniversitelerin katkıları başka çalışmalarda da vurgulanmış, Koç ve Bilkent üniversiteleri Kalaitzidakis vd. (2003) tarafından yapılan Avrupa'nın en iyi iktisat bölümleri sıralamasında da yer almışlardır. Bu çalışma Türk iktisatçıların yayınlarının genel nitelikleri hakkında da bilgi vermektedir. Dikkat çeken ilk özellik Türk iktisatçıların özellikle Türkiye merkezli hatta kendi bağlı buldukları kurumların dergilerinde yayın yapma eğilimleridir. Bu eğilim dünyanın başka bölgelerindeki iktisatçılar için de tespit edilmiştir. İkinci önemli bulgu, Türk iktisatçıların yüksek kaliteli iktisat dergilerine yaptıkları katkının çok sınırlı olduğu yönündedir. Bu sınırlı katkının da tamamı Bilkent, Koç ve Sabancı üniversitelerinin mensupları tarafından yapılmıştır.

Referanslar

Barret C., A. Olia ve D. Von Bailey, 'Subdiscipline-specific journal rankings: whither Applied Economics?', *Applied Economics*, 32, 239-52, (2000)

Bauwens L. A new method to rank university research and researchers in economics in Belgium. Mimeo. CORE, Université catholique de Louvain. (1998).

Conroy M. R. Dusansky, D. Drukker ve A. Kildegaard, 'The productivity of economics departments in the US: Publications in the core journals', *Journal of Economic Literature*, 33, December, 1966-71, (1995).

Coupé T., 'Rankings of Academic Journals and Institutions in Economics', *Journal of European Economic Association*, 1(6), 1309-45, (2003).

Coupé T. ve P. P. Walsh, 'Quality based rankings of Irish economists', *The Economic and Social Review*, 34(2), 145-9, (2003).

Çokgezen M, 'The publication performance of economists and economics departments in Turkey (1999-2003)', *Bulletin of Economic Research*, 58(3), 253-65, (2006).

Dolado, J.J., A.Garcia-Romero ve G. Zamarro, 'Publishing performance in economics: Spanish Rankings (1990-1999)', *Spanish Economic Review*, 5, 85-100, (2003).

Faria, J. R. 'The research output of academic economists in Brazil' *Economia Aplicada* 4, 95-113, (2000)

Kalaitzidakis P., T. Mamuneas ve T. Stengos, 'Ranking of economics departments among Greek-speaking institutions', *Ekonomia*, 3(1), 70-5, (1999a).

Kalaitzidakis P., T. Mamuneas ve T. Stengos, 'European economics: An analysis based on publications in the core journals' *European Economic Review*, 43, 1150-68, (1999b).

Kalaitzidakis, P., T. P. Mamuneas ve T. Stengos, 'Rankings of academic journals and institutions in economics', *Journal of European Economic Association*, 1(6), 1346-66, (2003)

Lubrano M., L. Bauwens, A. Kirman ve C. Protopopescu, 'Ranking European economics departments: A statistical approach', *Journal of European Economic Association*, 1(6), pp.1346-66, (2003)

Macri J. ve D. Sinha, 'Ranking methodology for international comparisons of institutions and individuals: An application to economics in Australia and New Zealand', *Journal of Economic Surveys*, 20(1), 111-156, (2006)

Mixon F., ve K. P. Upadhyaya, Ranking economics departments in the US South, *Applied Economics Letters*, 8, 115-9, (2001)

Pomfret R., ve L. C. Wang, Evaluating the research output of Australian universities' economics departments, *Australian Economic Papers*, 42(4), 418-41, (2003)